

[Glistrup.]

gende år med nogle ekstraydelser, der kun går over pensionslovgivningen, og hvor der ikke er nogen anledning til at blande den komplicerende faktor, som skattelovgivningen udgør, ind i billedet.

Også vi har med glæde læst det, som hr. Hjortnæs hæftede sig ved, nemlig at man i forbindelse med denne reform på folkepensionistområdet vil rette op på noget af den skævhed, som i øjeblikket består mellem en folkepensionists husstand, hvor man endnu kører rundt med en vielsesattest, og de steder, hvor man har været så forsynlig, at man har været henne hos amtmanden og sikret sig en skilsmissebevilling, så man er 2 ugifte folkepensionister i stedet for. Også vi synes, at man skal benytte denne lejlighed til at rette op på det skæve forhold, som her er kommet ind i billedet.

Og om man så i øvrigt kan følge ministerens forslag vedrørende folkepensionisterne, er vi noget skeptiske over for. Det, vi slet ikke kan lide, er bestemmelserne om, at en hel række folkepensionister skal til at træffe et valg, hvor de simpelt hen skal finde ud af, om de nu skal foretrække at bevare deres personfradrag, eller om de skal ind under denne nyordning. I disse tilfælde, hvor man stiller et meget stort antal ældre mennesker over for at skulle vælge på denne måde, må man se i øjnene, at så vil en procentdel, det vil formentlig sige et femcifret antal mennesker, hvert år komme til at vælge forkert. Og hvis de så har valgt forkert og altså er kommet ind i en ordning, hvor de pludselig skal til at betale mere, så skal de forhåbentlig til at føres over dertil, hvor de kommer til at betale mindre. Alt det er bestemt ikke noget, vi bryder os om.

Den tredje af de fire grupper er invalidepensionisterne. Der ved jeg godt, at vi kan forvente, når nu de mindre partier her i salen kommer op på talerstolen, at man siger: ih, hvor er fremskridtspartiet dog umenneskeligt over for invalidepensionisterne, men det er jo simpelt hen, fordi man aldrig har gidet sætte sig ind i det, som er grundsynspunktet bag vor invalidepensionistpolitik, nemlig at man først og fremmest skal tilskynde til, at de mennesker, som i en alder, hvor de endnu ikke kan trække sig tilbage til deres otium, er blevet handicappet, skal motiveres til at kunne føre så menings-

fyldt en tilværelse som muligt, og til en meningsfyldt tilværelse hører jo i Danmark, at man skatteborgermæssigt er ligestillet med andre, når man eventuelt skal komme ud på arbejdspladser. At vi så gerne så denne ligestilling ved, at alle gik fri for indkomstbeskatning, det er en anden sag, men så længe vi endnu ikke er nået frem til denne paradisiske tilstand, så er det således, at vi tvivler noget på, om det kan være rigtigt at indføre særskatteordninger med virkning for invalidepensionister. Vi tror ikke rigtig, der kan vindes noget ved at stille invalidepensionisten anderledes end husmanden eller malersvenden eller maskinlærlingen, eller hvem der ellers kan være tale om, der ligger på det samme indkomstniveau.

Så endelig enkepensionisterne. Jeg ser med glæde, at fru Hanne Reintoft ikke er til stede her i salen, for ellers ville vi jo nok også have fået en misforståelse af de synspunkter, jeg vil gøre gældende vedrørende enkepensionister. Det er i al sin enkelthed, at inden for enkepensionisternes grupper er der mange, der svarer til den type, som fru Hanne Reintoft så mange gange har fremmanet her fra denne talerstol, nemlig mennesker, der trænger meget hårdt til hjælp, og som ikke har nogen skatteevne. Men det er en meget heterogen gruppe, og derfor tvivler jeg på, at vi skal til at lave om på de generelle regler vedrørende denne fjerde gruppe.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der har ikke været meget tale om, hvad disse forslag koster, men jeg vil dog lige til indledning nævne, at udgifterne ved at gennemføre disse forandringer i vores skattelovgivning og vores sociale tilskudslove vil beløbe sig til et sted mellem 350 og 500 mill. kr. Hvordan regeringen vil skaffe dem, og specielt hvordan man vil skaffe dem, hvis man agter at indføre det, som jeg forstod at hr. Hjortnæs gerne ville have det, og som hr. Glistrup støttede det, i hvert fald delvis, fra den 1. januar 1976, ja, det er jo et helt andet spørgsmål, men det er da et spørgsmål, som ikke bare kan svæve helt ubesvaret, hvis man virkelig forestiller sig noget sådant.

Nu i anledning af, at spørgsmålet er stillet, vil jeg også bede ministeren om ganske